

O CENTRÁLNEJ MESTSKEJ ZÓNE – PRIESTOR UVOĽNENÝ ŽELEZNICOU 8 časť – niekoľko poznámok k prejednávaniu predloženého návrhu

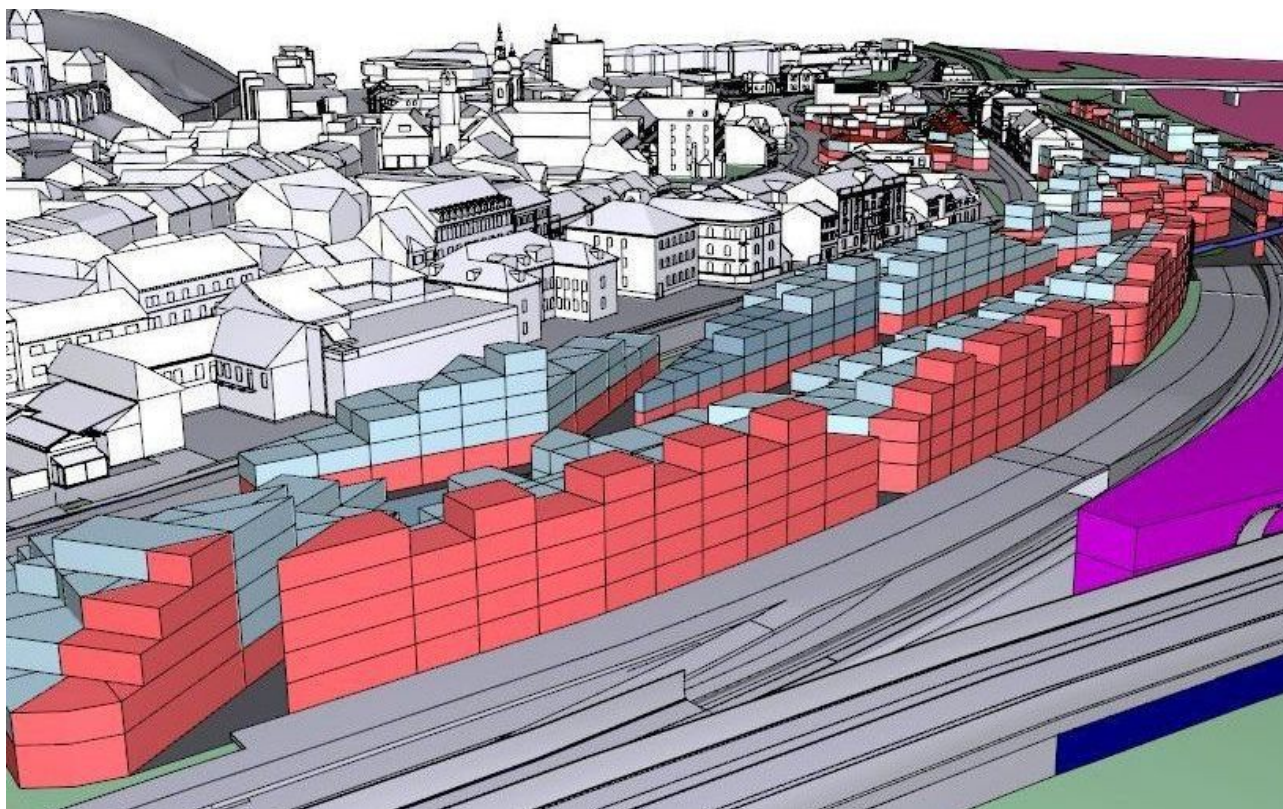
Materiál ktorému som sa venoval v predchádzajúcich článkoch bol primátorom mesta Trenčín predložený dňa 10. 5. 2017 poslancom Mestského zastupiteľstva na schválenie ako podklad pre Zmeny a doplnky č. 4 Územného plánu mesta Trenčín – Centrálna mestská zóna.

Čo budú zmeny riešiť? Primátor mesta to definoval nasledovne:

„V mierke primeranej spracovávaniu tohto stupňa územno-plánovacej dokumentácie budú pri Zmenách a doplnkoch č. 4 Územného plánu mesta – Centrálna mestská zóna zafixované ťažiskové dopravné koridory, výškové, priestorové a funkčné regulatívy, vrátane spracovania širších vzťahov a budú stanovovať hlavné aspekty tohto územia tak, aby následný podrobnejší stupeň územno-plánovacej dokumentácie, to jest. Územný plán zóny bolo možné riešiť v ďalšom období a v súlade so všetkými krokmi územno-plánovacieho procesu.“

Zjednodušene povedané. Pripravované zmeny Územného plánu sú potrebné, aby sa v danom území dalo stavať podľa mestom spracovaného návrhu a aby sa podľa tohto návrhu dal spracovať aj Územný plán Centrálnajestskej zóny (ÚP CMZ).

Treba však zdôrazniť, že zmeny zabezpečia to, že v území sa bude dať stavať podľa predloženého návrhu aj bez spracovania ÚP CMZ. Legislatíva to umožňuje.

NÁVRH ZÁSTAVBY PREDMETNÉHO ÚZEMIA AKO VÝSLEDOK PARTICIPAČNÉHO PROCESU

V priebehu diskusie padla aj otázka na to, ako sa k návrhu vyjadrilo Volné združenie architektov trenčianskeho regiónu – Náš Trenčín, ako aj otázka, či by nebolo dobré sa obyvateľov mesta spýtať, čo oni vravia na predkladaný návrh.

Návrh, opätovne sa obrátiť na obyvateľov mesta odmietol ako hlavný architekt, tak aj primátor. Primátor svoje stanovisko odôvodnil nasledovne:

„Celé toto územie je navrhnuté tak, že sa vychádzalo od začiatku z predstáv a požiadaviek

obyvateľov ktorí vlastne hovorili, čo by v tom území chceli mať a ako by ho chceli mať, čo by si tam predstavovali.“

„Predstavovali si tam aj bývanie, predstavovali si tam aj divadlo, predstavovali si tam aj kultúru, aj šport, zeleň a tak ďalej a tak ďalej. Všetky tieto predstavy boli rešpektované.“

„To znamená, že skôr než sa prišlo k akýmkoľvek konkrétnym riešeniam, tak sa od začiatku dlhými a dlhými diskusiami s obyvateľmi najprv skúmalo ako si predstavujú toto územie z hľadiska svojich vlastných životov v budúcnosti na využitie. A bolo to z môjho pohľadu na 100% akceptované.“

Podľa pána primátora predložený návrh na 100% napĺňa všetky požiadavky a očakávania obyvateľov mesta. Podľa mňa to tak nieje. A ako je to podľa Vás?

Pán primátor má určite pravdu keď hovorí pochvalne o participačnom procese Trenčín si Ty. Ale to bol len prvý krok. Zistili sme čo by v tomto území obyvatelia chceli a ako by si jeho využitie predstavovali. Ale hovorili aj i svojich obavách.

Dnes, keď je na stole návrh zástavby predmetného územia by sme mali spraviť aj druhý krok. Mali by sme sa obyvateľov mesta opýtať, či si to predstavovali takto. Zvlášť keď odborná obec ktorá sa bola ochotná k návrhu vyjadriť vyjadrila jednoznačné pochybnosti.

Hlavný architekt mesta sa na zastupiteľstve k tejto otázke vyjadril nasledovne:

„A myslím si hlavne, že teraz sme v stave kedy už to naozaj treba nechať na odborníkov, lebo to už sme sa pustili na vysoko odbornú pôdu. Už nie sme tam, kde sa môže iba tak nezáväzne kecať.“

Nemyslím si, že architekti ktorí sa k návrhu vyjadrovali „iba tak nezáväzne kecali“.

Ak by som to prirovnal k medicíne tak postup by bol takýto:

- Lekár sa ako prvé pýta pacienta aké má potiaže, stanovuje diagnózu. (to je ten náš participačný proces)
- Následne na základe stanovenej diagnózy zaháji liečbu. (to je tá „vysoko odborná pôda kde to treba nechať na odborníkov)
- Po dokončení liečby lekár zisťuje u pacienta ako sa cíti. Ako mu je. Či je naozaj zdravý. (to je to, čo žiadala pani poslankyňa, spýtať sa obyvateľov, či je to to, čo si v tomto priestore predstavovali) Je nepredstaviteľné, že by sa lekár nezaujímal na konci liečby o to, ako sa pacient cíti. Že by si povedal:

„Liečba je vysoko odborná činnosť a keď poviem, že je pacient vyliečený tak je vyliečený. A basta, Tu už nie je žiaden priestor na nezáväzné kecanie.“

Žiaľ, ako vidno v našom prípade to ide aj takto. Bez spätnej väzby. Bez záujmu o názor obyvateľov. A kto iný ako obyvatelia by mali rozhodnúť ak sa už nevedia dohodnúť odborníci? A to v meste ktoré si tak zakladá na participácii obyvateľov na veciach verejných.

Vyzerá to tak, že najprv s veľkou slávou zistíme názor obyvateľov a potom si spravíme čo chceme. Veď obyvatelia sa už mali možnosť vyjadriť. Tak čo?

Autor: **Akad.arch.Ing. Igor Mrva**

Pridané: 09. 12. 2017